

HÍREINK

Mint az előző esztendőben, idén is minden kertvárosi görögkatolikus család ajándékként megkapja templomunk naptárát. Kérjük, fogadják szeretettel! Templomunk képei és a bibliai idézetek kísérik életüket az év folyamán!

Minden évben közöljük **egyházközségünk statisztikai adatait**: 2024-ben templomunkban tizennégy keresztelezés és két esketés történt, s tizenkét hívünket tettük el.

Szilveszter estéjén fél hatkor hálaadó Szent Liturgiát végzünk. **Újév** napján teljes szertartási rend lesz templomunkban.

Január 6-án, hétfőn, **Vízkereszt ünnepén** vasárnapi szertartási rendet tartunk templomunkban. A délelőtti Szent Liturgia után ünnepélyes **vízszentelés** is lesz. Liturgikus szövegeink – a karácsony és a vízkereszt kapcsolatára utalva – így határozzák meg ezt a napot: „Fényes volt az előző ünnep, de fényesebb a következő...” A Vízkereszt tehát kiemelt ünnepnapnak számít egyházunk életében. Aki nem tud részt venni az ünnep napján végzett szertartások egyikén sem, az igyekezzen eljutni az előesti vagy az ünnep estéjén imádkozott alkonyati zsolozsmára, és úgy szentelje meg az ünnepet.

A Vízkeresztet követő napok, hetek a **házzentelések** időszaka. A parókus senkire nem töri rá az ajtót, de nagy örömmel megy el minden családhoz, amely igényt tart hajléka megszentelésére. Annak reményében kérem és várom jelentkezéseiket, hogy az otthonaikban való személyes találkozás a lelki közösség erősödését, s a **hitben és szeretetben kölcsönösen megerősítő élményt** jelent a pap és a rá bízott közösség tagjai számára.

Január 15-én zárjuk le a 2024-es költségvetési esztendőt. Így aki nem tudta még rendezni az elmúlt évi **egyházfenntartási járulékát**, eddig az időpontig azt még tavalyi befizetésként teheti meg. A befizetés történhet személyesen a parókián, illetve a templom előterében található sárga csekken, vagy közvetlen átutalással az alábbi bankszámla-számra: 11100702-18799303-36000001. A jó Isten fizesse meg mindnyájuk nagylelkű adományait!

Terveink szerint **2025. január 20-25.** között idén is megtartjuk a Krisztus-hívők egységéért végzett **ökumenikus imahét** alkalmait kertvárosi templomainkban. Ilyenkor egymás istentisztelein imádkozunk együtt, és egymás lelkipásztorainak igehirdetéseit hallgatjuk meg. Gyűljünk össze minél többen a hét folyamán, hiszen tanúságtételünk Krisztus Urunk evangéliumáról csak úgy lehet hiteles a világ előtt, ha megosztottságunk közepette legalább őszinte szívvel keressük a Krisztus-követők egységét. Aki átérzik szívük mélyén, hogy **imádságunkkal varrunk egy öltést Krisztus sokfelé szakított köpönyegén**, azokat örömmel várjuk ezekre az imádságos találkozásokra. Az istentiszteletek este fél hatkor kezdődnek; pontos program a templomok hirdetőtábláin olvasható majd.

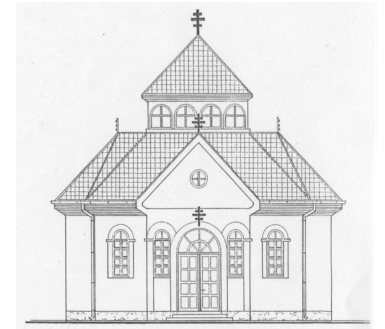
* * * * *

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – www.kertvarosigorogok.hu
Tel. 30/415-50-92; E-mail: hitoktatasi.iroda@gmail.com – Felelős kiadó: Obbágy László

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2024. DECEMBER

A REMÉNY ZARÁNDOKAI

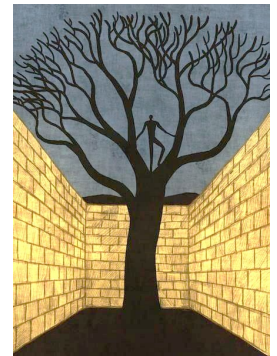
A 2025-ös esztendő szentév a Katolikus Egyházban, amelyet Ferenc pápa karácsony szentestéjén nyit meg. A szentév mottója: „*A remény zarándokai.*” Ezzel a mottóval készülünk római zarándoklatunkra, és ennek gondolat körében válogattuk össze a 2025-ös naptárunk szövegeit is. A rövid, de mély tartalmú mondatokat a reményről szóló szentírási idézetek közül választottuk.

BÉKÉT ADJ SZÍVÜNKNEK, BÉKÉT CSALÁDUNKNAK, BÉKÉT NEMZETÜNKNEK, BÉKÉT A VILÁGNAK!

Izajás próféta az eljövendő Messiást a Béke Fejedelmének nevezi. Újévi népünkben mi is így szólítjuk meg az Úr Jézust, és elsősorban békét kérünk tőle. Naivak vagyunk? Netán „ápoltak”? Hiú remény vagy a zarándok megalapozott reménye? „Költők s próféták dühe oly rokon...”

„A napilap hírei között olvasom, hogy kedden hajnalban az angyalföldi elme-gyógyintézet szomszédságában egy férfi fára mászott, és a magasból beszédet intézett a csoportosuló emberekhez. Felszólította őket, hogy parafadugóikat azonnal szolgáltatassák be neki, mert azokkal akarja betömni a világ összes fegyvereit. Aztán harsány hangon a békét éltette. A rendőr leszedte a fa tetejéről, és bevitte a közeli tébolydába, ahol 'megállapítást nyert', hogy a szónok az intézet szökött 'ápolója'.

Újra elolvasom a hírt. Dédelgetem, színezem magamban a képet. Egy ember a fa tetején békességet kiált. Egy 'ápolt' végre nem Napóleonnak, nem japán császárnak képzelet magát. Majd borzongani kezdek, és óvatosan körülnézek. Nyár elején felkapaszkodtam egy dobogóra, s békehimnusz szavaltam egy irodalmi társaság előadójánál. Nemrégiben pedig lefordítottam Tibullus Detestatio belli-jét (*A háború elátkozása*). Csak a fa tetején múlna s a parafadugón? Viselkedés és műforma kérdése lenne az egész?” (Radnóti Miklós: „Pax alma veni...” /*Békére jutottam*/, Nyugat, 1938/9.)

NEM TUDTAM REPÜLNI...

Egy óvodás kislány angyal-szerepet kapott a karácsonyi pásztorjátékban. Rövid verset, éneket kellett megtanulnia. Ez nehézség nélkül sikerült; úgy tűnt, minden rendben lesz. Szenteste azonban a kislány leblokkolt, meg sem tudott szólalni. Csak állt bénultan, és potyogtak a könnyei.

Az édesapja vigasztalta, és tapintatosan megkérdezte tőle:

– Kislányom, mi történt? Mi baj volt? Hiszen otthon többször is elmondtad a verset, elénekelted a dalocskát. Tudtad!

A kislány szívgöngy válaszott.

– Igen, apa! A verset, az éneket tudtam. De nem tudtam repülni!

Az édesapa letörölte kislánya könnyeit, és vigasztként ennyit mondott:

– A legfontosabb, hogy ott volt a kezekben a csillag. Te mutattad az utat a többieknek Betlehem felé.

A bájos történet túlmutat önmagán; megfelelő figyelemmel az óév hálaadásának, az új esztendő indulásának alap gondolatait adhatja számunkra.

Az új esztendő elején évről évre kiosztatnak a szerepek. Minden évre megkapjuk a feladatokat, a tennivalókat, jelképesen a verseket, énekeket.

A „versek” a kötelező teendők, a napi feladatok. Az iskolában nem mindig tanultuk szívesen a memoriterek, sokszor csak felmondtuk, elskandáltuk a verset, nem mindig sikerült annak lényegi mondandójáig eljutnunk. De mily nagyszerű öröm, ha egy-egy versben, kötelező olvasmányban a gazdag tartalmat is magunkévá tudtuk tenni! – Tesszük a napi feladatainkat, végezzük a „kötelezőt”. Érték az akkor is, ha „csupán” felmondjuk, ha szürkén elskandáljuk – de mily nagyszerű öröm, ha a „versben”, azaz a hétköznapi feladataiban a roboton túl meglátjuk állapotbeli kötelességeink teljesítésének szépségét, értékét, ha boldogít minket a jól végzett munka!

Az ének emelkedettebb önmagunkról szól. Mintha a két művészeti ág – az irodalom és a zene – kétszeres erőt, kétszeres szépséget rejtene. Az „ének” mindennapjaink kontextusában a szeretetben önmagunk fölé emelkedés örömét, az empátia készségét és megvalósulását rejti.

„Megmondom a titkát, édesem, a dalnak:

Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.

Minden embernek a lelkében dal van,

és a saját lelkét hallja minden dalban.

És akinek szép a lelkében az ének,

az hallja a mások énekét is szépnek.” (Babits)

A kislány csak állt némán, és könnyezett. Olykor nekünk is kicsordulnak és végigfolynak a könnyek az arcunkon, a szívünkön. Talán nem is olyan nagy baj. Érték, drágagyöngy lehet Isten előtt a könnyünk, ha az fáj, hogy nem elég szép a „versünk”, hogy nem elég tiszta az „énekünk”, hogy nem elég fényes a „csillagunk” – de leginkább: ha az fáj, hogy nem tudunk repülni.

Mert mégiscsak arra vágyunk. Jelent vigaszt, nem is akármilyet, ha a csillagot fel tudjuk mutatni. Ha segít másnak a magunk pislákoló mécsbele, szentjánosbogárnyi fénye. De mindaz a szépség, mindaz a boldogság, amit a „vers” jó szívvel elskandált kötelességében, az „ének” meg-megcsillanó harmóniájában, a „csillag” utat mutató fényében felfedezünk, csak még fájóbbá teszi a felismerést: hogy nem tudunk repülni.

Nem tudunk repülni? Ha a mitológiai Ikaroszt akarjuk utánozni, megbukunk. Ha a mesebeli Münchauseenel akarjuk felemelni önmagunkat, nincs esélyünk. Az egyetlen esély, ha tudjuk: minden kegyelem.

„Először sírsz. Azután átkozódsz. Aztán imádkozol.

Aztán megfeszíted körömszakadtig maradék-erőd.

Akarsz, egetostromló akarattal – S a lehetetlenség konok falán

Zúzod véresre koponyád. Azután elalélsz.

S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.

Utoljára is tompa kábulattal, szóval, gondolattalanul

Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:

A bűn, a betegség, a nyomorúság, a mindennapi szörnyű szürkesség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég, mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés, bűnbánat hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég, s egy pici csillag sétál szembe veled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva, hogy azt hiszed: tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,

Akkor – magától – minden elcsitul,

Akkor – magától – éled a remény.

Álomfáidnak minden aranyágán

Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a *magától*: ez a *Kegyelem*.”

(Reményik Sándor: *Kegyelem*)

A kegyelem – bocsánat a kifejezésért – „repülő szőnyege” nem folytonos szállodogálás, hanem Pilinszky János *Egyenes labirintusának* megsejtése:

„Milyen lesz az a visszaröpülés, amiről csak hasonlatok beszélnek, olyanfélék, hogy oltár, szentély, kézfogás, visszatérés, ölelés, fűben, fák alatt megterített asztal, hol nincs első és nincs utolsó vendég, végül is milyen lesz, milyen lesz e nyitott szárnyú emelkedő zuhanás, visszahullás a fókusz lángoló közös fészkebe? - nem tudom, és mégis, hogyha valamit tudok, hát ezt tudom, e forró folyosót, e nyílegyenes labirintust, melyben mind tömöttebb és mind tömöttebb és egyre szabadabb a tény, hogy röpülünk.”

Köszönet, Urunk, a 2024-es „versekért”, az „énekekért”, a „csillagokért”. Köszönet az angyal-szerepben elnémuló – mert repülni akaró – óvodás kislányért. De leginkább: köszönet a kegyelemért, köszönet repülésért. Ebből adj többet jövőre... Kérjük a felismerést, a vágyat, a szárnyat, a szívet.

EZ TÖRTÉNT A LEGYEZŐN – 2024-BEN

Veni Sanctét, tanévnyitót tartottunk szeptember 8-án. Megimádkoztunk tanuló ifjúságunkért és pedagógusainkért, s meg is áldottuk őket.

Seszták Oszkárt, egyházközségünk képviselőtestületének tagját, újabb ciklusra megválasztották a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlési elnökévé. Tisztelettel gratulálunk elnök úrnak – megköszönve, hogy templomunkban nem közjogi méltóságként, hanem imádságos hívő emberként imádkozik velünk.

Szerettük volna praktikusabbá, használhatóbbá tenni a kertben lévő filagóriát, ezért a tető alatti részt lebetonoztuk. A munkára október 26-án került sor Fecske László és Pristyák Árpád irányításával. Köszönet a segítőiknek is.

Egyházközségi zárándulásunkra november 9-10-én került sor. A Partiumba szerveztük az utat, Nagyvárad – Nagykároly – Érmindszent – Szödemeter útvonalon. Jókedvű, telibuszos, élményekkel teli zárándulás volt.

November 24-én ünnepélyesen vezették be a szülők elsőáldozó-jelölt gyermekeiket a templomba. Ezzel az eseménnyel kezdődött el készülletük az Eucharisztia vételére, amellyel majd a liturgikus közösség „teljes jogú” tagjaivá válnak.

Dr. Szilágyiné Tóth Enikő jóvoltából november közepétől idén is szép hatgyertyás adventi koszorú segítette készülletünket a karácsony szent ünnepére.

Szent Erzsébet napja kapcsán az Országos Katolikus Karitás kezdeményezésére tartósélelmiszer-gyűjtést szerveztünk. Köszönet az adományokért.

December 8-án Szent Miklós küldöttje érkezett a templomunkba. Zsákjából közel ötven gyermek kapott mikulás-csomagot.

A templomkert betlehemének felállítása idén is néhány csöndes, szorgalmas hölgyet dicsér, akik évről évre szeretettel és alázattal adják az idejüket és a kreativitásukat a közös betlehem öröméért. Két kiváló férfiemberünk a keretet, a fedelet, a világítást biztosította. Köszönet érte.

December 15-én betöltöttük a parókia minden szegletét. A gyerekeket mézest sütötték az emeleten, a parókusi lakásban, az Idősek Karácsonya pedig nyugdíjas testvéreinkkel a földszinten, a közösségi teremben zajlott, ahol köszöntöttük őket, és szerény ajándékot is átadtunk nekik.

Három kertvárosi gyermekünk is szép eredményt ért el egyházmegyénk alapítványa, a Jótevő Alapítvány rajzpályázatán. Kerekes Emma és Pethő Vince I. helyezett, Pethő Lőrinc II. helyezett lett a korcsoportjában.

Elhunyt Mosolygó Tamás atya, volt belvárosi parókus, aki harminc évvel ezelőtt segítette Kertváros önállósulását, és mindvégig jó szívvel támogatta templomunk építését, parókiánk megalapítását. Emlékét jó szívvel megőrizzük.

Szenteste közös kántálást tartottunk a templomkert betleheménél, utána pedig meleg tea és forralt bor mellett kívántunk egymásnak áldott ünnepet. Vendégeink voltak a Sója Miklós Iskola betlehemező gyermekei is. Másnap, karácsony első napján több mint harminc gyermek vett részt templomunk pásztorjátékában.

A keresztények egységéért végzett ökumenikus imahéten szokás szerint egymás templomában imádkoztunk: fohászainkkal, gesztusainkkal, egymás iránti szeretetünk kifejezésével – evangélikus, református, római és görögkatolikus Krisztus-követők – egy szájjal, egy szívvel imádkozva igyekeztünk varrni egy öltésnyit Urunk szétszakított köpönyegén. A mi templomunkban ebben az évben Pankotai József római katolikus plébános igehirdetésén épülhettünk.

Legó-templomépítő versenyünkön emléklapot és ajándékot kapott Kerekes Emma, Kerekes Hédi, Pethő Lőrinc, Pethő Vince, valamint ifj. Szilágyi Dénes.

A kerületi hittanversenyt kettős győzelemmel abszolváltuk: Polyák Boldizsár, Tóth Roland és Veres Norbert csont nélkül jutottak az egyházmegyei fordulóba, ahol majd Kosztyu Adrienn is csatlakozik hozzájuk. Felkészítőjük Markos Kitti volt. Szakó Ádám már nem a kertvárosi, hanem a krúdys csapatot erősítette, de a nemes versengésben ő is kiváló eredményt ért el.

A Betegek Világnapjához kapcsolódóan február 11-én sok idős és/vagy beteg testvérünk vette fel templomunkban a betegek szentségét.

A Házasság Hete záró napján, február 18-án házaspárként újíthattuk meg egymás iránti elkötelezettségünket, s kérhettünk áldást hitvesi kapcsolatunkra.

A nagyböjt előtti utolsó vasárnapon – amikor a főpásztor és papjai a kiengesztelődési vecsernyén kölcsönösen bocsánatot kérnek egymástól – a liturgia végén parókusunk ajkán is elhangzottak a kiengesztelődés szertartásának szavai: „Testvéreim, bocsássatok meg nekem, és imádkozzatok értem.” A jelenlévő családok tagjai is bocsánatot kértek egymástól.

A nagyböjt szerdai és pénteki napjainak estéjén szokás szerint Előszenteltek Liturgiáját végeztünk – szép létszámmal, szép lélekkel. A böjtidő Halottak Szombatjain sok család kért név szerinti megemlékezést elhunytjaiért.

Bibliaóras csapatunk jóvoltából a nagyböjtben egy kosárnyi bibliai idézet várta a templomba érkezőket. Heti táplálékként mindenki vihetett magával egy idézetet, amelyet előbb a zsebébe, aztán a szívébe rejthetett.

Március 1-2-3-án tartottuk egyházközségünk nagyböjti lelkipraktikáját, amelyet Szabó Tamás, a székesegyház parókusa, pasztorális helynök vezetett.

Az egyházmegyei hittanversenyen szépen helytálltak a mieink, Polyák Boldizsár, Seres Roland, Tóth Roland és Veres Norbert. Pacsuta Péter iskolája színeiben bejutott az országos döntőbe. A liturgikusénekes-versenyen gyönyörű eredményeket ért Garamvölgyi Napsugár, Kerekes Emma, Bihari Panna, Fedor Judit és Andrea, Gyurkovics Miron és Garamvölgyi Bulcsú. Mindnyájuknak köszönjük, hogy öregbítették egyházközségünk jó hírét.

A Szent Sírt csöndes, szorgos munkával készítő, a templomunkat hétköznap és ünnepen egyaránt folyamatos szépségében, tisztaságában megtartó „kenethozó asszonyaink” idén is kitétek magukért. A Feltámadott áldása kísérelje életüket.

Gratula! Pacsuta Péter barátunk a Görögkatolikus Hittanverseny országos döntőjében harmadik helyezést ért el

Szent György nagyvértné ünnepén búzaszentelést végeztünk a templomkertünk keresztjénél lévő jelképes búzatáblánál. Ennek ültetéséért, gondozásáért köszönetet mondtunk fiatal barátunknak, Majoros Benedeknek

Május 4-én „Anyák napi Kézműves Kuckót” szerveztünk, közös sütéssel, kézműveskedéssel, a gyerekek édesanyjuknak készített meglepetésével.

A szülők aktív, segítő részvételével harmincan zárandokoltunk el a gyermekbúcsúra Máriapócsra. Néhány családunk részt vett az egyházmegyei búcsún is.

Május 23-án parókiánkon tartotta tavaszi gyűlését a Nyíregyházi Esperesi Kerület papsága.

Súlyos betegségben elhunyt sekrestyésünk, szeretett barátunk, Roglev Mariann. Temetése május 25-én volt Munkácson. Az ukrán nyelven végzett, méltóságteljes, szép szertartáson magyarul is megimádkozhattunk. Egyházközségünket öten képviseltük a temetésen; köszönet a fáradságukért. De mindenekelőtt köszönet a jó Istennek Mariannért, aki a velünk töltött négy esztendő alatt példás szeretettel és alázattal volt jelen köztünk.

Június 2-án tíz kiváló gyermekünk elsőáldozási ünnepének örvendhettünk.

Június 16-án – tanév végi hálaadó Szent Liturgiánk végén – érdeklődéssel hallgattuk meg vállalkozó szellemű gyermekeink produkcióit. Utána örömteli közösségi ünnepünk, családi napunk volt: a Leveleki Tó partján töltöttünk el egy sportos, derűs, jó hangulatú délutánt. Külön köszönet Humicskó Ferencnek, Paulik Attilának és Barbarának, valamint Álmosnak, Ster Miklósnak és Fecske Lászlónak, akik kora reggeltől munkálkodva kiváló ebéddel várták a csapatot.

Lezajlott egyházközségünkben az éves esperesi látogatás, amelynek keretében megtörtént az egyházközség éves kontrollja, a lelki élet felmérése, az anyagi javakkal való bánásmód ellenőrzése. Köszönet pénztárosunknak, Papp Valériának és dr. Tóth Illés jegyzőnknek a segítő közreműködésért. Parókiánk életét az esperes példás rendben találta.

Egyházközségünk átvette a Szentháromság vándor-ikont a püspöki székesegyház parókiális közösségétől. Négy héten keresztül négy család imádkozott „EGYÜTT” mottóval – saját otthonában, de mindnyájunk nevében és mindnyájunkért, hogy így érjenek össze a nagy és a kis egyház, az egyházmegye, az egyházközség és a család, az „ecclesia domestica” határai. Az első hetet Dr. Garamvölgyi László és felesége, Veronika s öt gyermekük vállalta. Őket követve Kerekes Tibor és családja, Sarkadi Sándor és családja, valamint Papp Attila és családja imádkozott végig egy-egy hetet az ikonnal. Mindnyájan meg is osztották lelki tapasztalataikat közösségünkkel.

A Nagyszülők Világnapján köszöntöttük a nagymamákat, nagyapákat. Azt kértük: alázattal, de határozott meggyőződéssel segítsék unokáikat megmaradni a hit és a hitből fakadó értékrend nyomvonalán.

Aros Dávid ministránsunk a nyár folyamán a római Nemzetközi Ministránstalálkozón, Aros Vivien pedig egy ökumenikus ifjúsági táborban vett részt az olaszországi Loreto-ban. Mindketten beszámoltak az élményeikről templomunkban.

Dr. Soltész Mihály pappá szentelése és házasságkötése ötvenedik évfordulóját tartotta. Augusztus 10-én templomunkban végezte ünnepélyes aranymiséjét.

Családtábort szerveztünk aug. 28-30. között Miskolc-Tapolcán. Ajándékként eltűk meg egymás közelségét: tanulhattunk egymás hitéből, szívéből, szeretetéből, keresztjéből egyaránt. Részletesen a szeptemberi *Legyezőben* olvashattuk. Szeptember 8-án pedagógusainkért és a tanuló ifjúságért imádkoztunk templomunkban. A jelenlévő tanárok és diákok áldásban is részesültek.

Szeptember 15-én tartottuk templomunk születésnapját, azaz búcsúünnepét, felújított keresztünk megáldásával. A kereszt-megáldást dr. Gánicz Endre főhelynök atya végezte. Húsz éves keresztünk felújítása kapcsán személyes momentumokra is szerettünk volna figyelni, hogy ez a tudatos figyelem bennünk is segítse a felújítás és saját lelki megújulásunk összekapcsolódását. Így örültünk a búcsúünnepen Gánicz Endre atyának és diakónusként Gánicz Tamásnak, hiszen annak idején – esperesként – édesapjuk szentelte keresztünket. Még megindítóbb a felújításunkban az ikonfestő személyének megválasztása. Maklár Zsolt templomunk ikonosztázionja mellett templomkertünk keresztjének is alkotója volt. Fájdalmasan korai, két évvel ezelőtti halála után úgy gondoltuk, a kereszt felújítása akkor kerül a legjobb kezekbe, ha feleségét, a szintén ikonfestő Maklár Terézt kérjük erre a munkára. Zsoltról azt írta egy értő művészettörténész: művészetét az ikonfestés sajátos magyar útjának tudatos keresése jellemzi. Teréz asszony alkotását látva most azt merem mondani: megújult keresztünket a személyes hitnek, a szív belső életének, a női lélek finomságának olyan szelíd szépsége hatja át, hogy annak szemlélése vasárnapról vasárnapra hűvözteti ékességbe, Isten örök szépségébe fogja emelni a lelkünket. Hálás köszönet érte. Köszönet mindazok adományáért is, akik akár banki utalással, akár személyes befizetéssel vagy a perselybe tett adományukkal hozzájárultak a munkához.

Lejárt parókiánk képviselőtestületének mandátuma. Az új testület megválasztására – az ajánlások ismertetését és a jelöltek bemutatkozását követően – október 13-án került sor. Az új képviselőtestület beiktatása október 20-án történt, Szabó Tamás atya, pasztorális helynök úr jelenlétében. A megválasztott új képviselőtestület tagjai: Fecske László (gondnok), dr. Fedor László (elnökhelyettes), dr. Garamvölgyi László, Hamza Bertalan, Imre Lászlóné (karitás-felelős), Kerekes Tibor, Kondra Norbert, Markos Kitti, Pacsuta István, Papp Attila, Papp Valéria (pénztáros) Paulik Attila, Sarkadi Sándor, Seszták Oszkár, Sterné dr. Deák Andrea (jegyző), Telenkó Margit, Vaszkun István. Tiszteletbeli tagok Dankó Ildikó, Humicskó Ferenc, Kondra Rudolfné, Szilva József és dr. Tóth Illés, akiknek köszönetet mondtunk hűségese szolgálataukért.

Több mint hatvan gyermek iratkozott be görögkatolikus hit- és erkölcsstanra a Kertvárosi Általános Iskolában. Az órákat idén Vera néni tartja, egy végzős főiskolás fiatal közreműködésével. Az óvodai foglalkozásokat Marcsi néni tartja.